

РЕШЕНИЕ

№ 14368

гр. София, 25.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2261** по
описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се
произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от
АПК.

Делото е образувано по жалба на „Пулс мениджмънт“ ЕООД срещу Решение № 11/03.01.2025 г.,
постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 9311/2023 г. на
Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 5 състав, с което е потвърдено
Наказателно постановление № 703930-F697827/25.05.2023 г. , издадено от началник отдел
„Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на НАП.

С посоченото НП на „Пулс мениджмънт“ ЕООД е наложено административно наказание
„имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв. на основание чл. 185, ал. 2, вр. с чл. 185, ал. 1 от
ЗДДС, за нарушение на чл. 27, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 година на Министерството на
финансите /Наредбата/.

В жалбата е посочено, че решението на СРС не е правилно, като че съдът не е обсъдил
представените от дружеството доказателства и направените в жалбата възражения. От съда се
иска решението на СРС да бъде отменено. Алтернативно се иска да бъде приложен чл. 28 от
ЗАНН.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. От
процесуалния му представител е постъпила писмена защита, в която са моли касационната жалба
да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба не се представлява. От процесуалния му представител е

постъпила молба, в която заявява, че оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 13.12.2022 г. в 11:03 часа е извършена проверка в търговски обект – рецепция „PULSE FITNESS”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Пулс Мениджмънт“ ЕООД. Установено е, че търговският обект е оборудван с фискално устройство (ФУ), модел „DATECS DP-150“, с идентификационен номер (ИН) на ФУ № DT839049 и ИН на фискална памет (ФП) № 02839049.

По време на проверката е направена справка в ИС на НАП, като е установено, че има маркирани продажби в данъчна група „А“, както следва: ФБ № 4810/21.01.2022 г. с обща стойност 10 лв., ФБ № 5016/03.02.2022 г. с обща стойност 10 лв., ФБ № 5120/11.02.2022 г. с обща стойност 10 лв., ФБ № 5313/24.02.2022 г. с обща стойност 10 лв., ФБ № 5315/24.02.2022 г. с обща стойност 10 лв., ФБ № 5905/03.04.2022 г. с обща стойност 120 лв., ФБ № 7325/13.07.2022 г. с обща стойност 120 лв., ФБ № 7327/13.07.2022 г. с обща стойност 120 лв., ФБ № 9083/03.11.2022 г. с обща стойност 20 лв., ФБ № 9463/18.11.2022 г. с обща стойност 141 лв., ФБ № 9467/18.11.2022 г. с обща стойност 143 лв., ФБ № 9481/20.11.2022 г. с обща стойност 157 лв. и ФБ № 9483/20.11.2022 г. с обща стойност 167 лв. Констатирано е, че осъществяваната дейност в обекта – тренировки във фитнес зала са облагат с 9% ДДС на основание § 15д, ал. 1, т. 6 от ПЗР на ЗДДС, поради което следва да бъдат регистрирани чрез фискалното устройство в данъчна група „Г“.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Протокол за извършената проверка № 0124985/13.12.2022 г.

Съставен е АУАН № F697827 от 28.02.2023 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 30.01.2025 г. Касационната жалба е подадена по пощата на 14.02.2025 г. (вх. № 52968), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на

доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Съгласно чл. 27, ал. 1, т. 4 от Наредбата, лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите. Както правилно е приел и СРС в решението си, процесните продажби е следвало да бъдат регистрирани в данъчна група „Г” - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност. По делото не е спорно, че санкционираното дружество попада в обхвата на лицата по чл. 3 от Наредбата.

Според § 15д, т. 6 от ДР на ЗДДС, със ставка 9% се облага доставка на услуга за използване на спортни съоръжения до 30 юни 2024 г. включително. Процесните доставки на услуги са именно такива и са предоставени в посочения в цитираната норма на §15, т. 6 т ДР на ЗДДС период, поради което е следвало да бъдат отразени в група „Г“. С неизпълнението на това задължение от санкционираното дружество е осъществен съставът на нарушението чл. 27, ал. 1, т. 4 от Наредбата.

За извършеното нарушение правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДДС, според която когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1, а именно имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 1000 до 4000 лв. В случая от санкционираното дружество са издадени фискални бонове, макар и предоставените услуги да не са отразени правилно в група „Г“, поради което не е налице неотразяване на приходи, съответно правилно е приложена санкция по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. Размерът на санкцията от 1 000 лв. е в законоустановения минимум и съответства на тежестта на нарушението, поради което същият е законосъобразно определен.

Без значение за преценката относно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност е обстоятелството, че част от фискалните бонове са били сторнирани в последствие. Този факт единствено потвърждава, че не е налице неотразяване на приходи от санкционираното дружество, поради което правилно е определена имуществената санкция на посоченото по-горе основание.

Относно фискалните бонове, за които се твърди, че са издадени във връзка с получаване на застрахователни услуги, касационният състав констатира, че в същите е отразено основание застраховка, месечна вноска, което не доказва по категоричен начин твърдението в касационната жалба, че с три от тях са отчетени суми за застрахователни обезщетения. Обстоятелството, че са отчетени застрахователни услуги също не е безспорно доказано, тъй като не са представени никакви доказателства /договори/ за сключени застраховки, въз основа на които са направени плащанията, отразени с издадените фискални бонове нито в административнонаказателното, нито в съдебното производство.

Касационният състав приема, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен, тъй като констатираното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Касае се за формално нарушение, за неспазване на установения ред за отчитане и фискален контрол на търговската дейност.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 11/03.01.2025 г., постановено по нахд № 9311/2023 г. на СРС, НО, 5 състав.

ОСЪЖДА „Пулс мениджмънт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], бул. „Околовръстен път4 № 251Е, бизнес сграда „Р. Т.“, вх. А , ет. 1, представлявано А. Т. П., на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 лв. (осемдесет), представляваща разноски за производството пред касационната инстанция. Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.